

Cultura i Espectacles

EXPOSICIÓ

Goya i Rembrandt s'exposen a la Fontana d'Or en una mostra de gravats sobre art

La majoria d'obres són molt poc conegudes i mai no s'havien exposat a l'Estat espanyol

Marta Pallarès, Girona.

La imatge de l'artista. Gravats antics sobre el món de l'art és una exposició única, tant per la raresa de moltes de les obres que exposa com per la varietat d'autors que integra. Des d'avui i fins a mitjans de juliol, la Fontana d'Or acull aquesta exposició, formada per una vuitantena d'obres de la col·lecció personal de Vicenç Furió, comissari de la mostra i professor d'Història de l'Art de la Universitat de Barcelona.

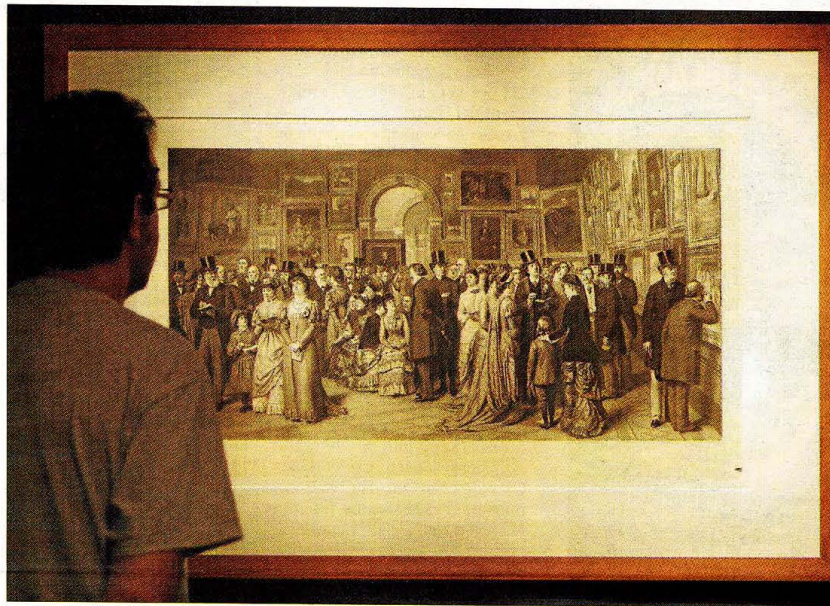
Aquests gravats antics van des del segle XVI al XIX, i la seva peculiaritat és que tots estan centrats en el món de l'art, la creació i el mercat artístic. Segons Furió, l'objectiu de l'exposició és doble: «donar a conèixer el valor artístic i històric dels gravats, i ajudar a vincular la imatge de l'artista en el seu entorn». En aquest sentit, s'hi poden veure gravats que mostren els protagonistes de l'art en tot el seu sentit: artistes, mecenes, col·leccionistes, institucions, públic, marxants i a sales de subhastes, entre d'altres.

Vicenç Furió va destacar que la major part dels gravats mai no havien estat exposats a l'Estat espanyol, i que molts d'ells són molt difícils de trobar. Per aquest motiu, junt a artistes de renom hi ha moltes obres de gravadors que, segons Furió, «són igual de bons o millors en la seva tècnica, però són menys coneguts, i per tant més difícils de localitzar». Per posar un exemple, la Biblioteca Nacional de Madrid només té una vintena de gravats dels 80 que es poden veure a la Fontana: «El valor d'aquesta mostra no està tant en el Goya o el Rembrandt que hi ha, sinó en la resta dels 75 gravats que és el primer cop que surten a la llum pública en una exposició». Sense voler desmerèixer el valor dels artistes més famosos, Furió va remarcar que dels més de 400 gravats que va fer Goya al llarg de la seva vida, només un tracta sobre el món de l'art: i aquest és precisament el que hi ha en la present mostra. N'hi ha molts d'altres que el mateix comissari només ha trobat un cop, precisament quan el va adquirir. Així, es combina Hogarth amb Rowlandson, Gillray amb Frith, Goya amb Bosse...

Furió va voler defensar el valor artístic del gravat com a tècnica artística, «donat que és un gènere poc conegut i valorat, però que aporta gran informació històrica i visual sobre molts temes».

Imatges fidels d'una època

El comissari de l'obra va manifestar que, tot i que evidentment els gravats no són fotografies, també tenen un gran va-

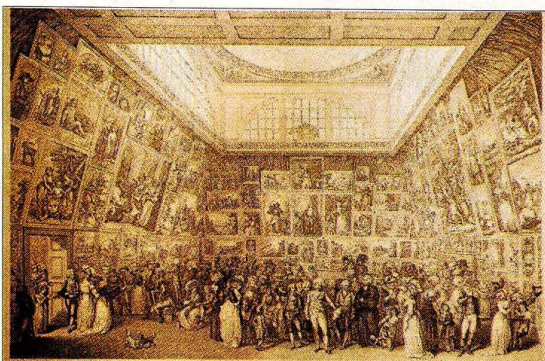
MUSEUS A L'ÈPOCA. William Powell Frith mostra com era la Royal Academy de Londres l'any 1881

ANIOL RESCLOSA

El gravat de Goya de l'exposició

ANIOL RESCLOSA

OBRA CONJUNTA. Rowlandson i Pugin signen junts l'autoria d'aquest gravat

ANIOL RESCLOSA

El recorregut de la mostra, per temes

La diversitat de temàtiques ha estat el criteri escollit per dividir l'exposició en cinc apartats diferents. El primer és «Trebball», amb gravats que mostren l'artista en el seu taller o estudi, o en el context de les primeres acadèmies. El següent «Col·leccionisme i mercat», imatges que mostren col·leccionistes de pintura, escultura i gravat, i tot el mercat de l'art que es mou al seu voltant: marxants, sales de subhastes i altres formes de venda. El tercer apartat és el de les «Exposicions», on es mostren imat-

lor històric per representar escenes de la seva època: «Hi ha diversos nivells de veracitat, des dels gravats que mostren els quadres exactes que es van fer en una determinada exposició, fins al

ges relatives a les primeres mostres d'art públiques, tant al Louvre com a la Royal Academy de Londres. La mostra segueix repassant els «Conflictes i debats» que es produeixen en el món de l'art, polèmiques sobre qüestions de gust, sobre l'ensenyament acadèmic, i les rivalitats professionals tan habituals en el món de l'art. L'exposició de gravats acaba amb un apartat sobre «Ideals i fama» que mostra el desig d'èxit i prosperitat dels artistes, així com l'estatus assolit o desitjat.

que mostra l'interior d'un taller imaginari que, malgrat tot, ens aporta dades de com eren aquests a la seva època».

Els usos dels gravats eren molt diversos: purament artís-

tics, com ho feia Goya o Rembrandt; decoratius (en aquests casos sovint es penjaven a la paret com si es tractés de quadres); els col·leccionistes els guardaven en àlbums o en carpetes; i en absència de fotografies, servien per il·lustrar llibres. També, per la seva facilitat de reproducció, alguns artistes el feien servir per inspirar-se, i perquè no dir-ho, per copiar alguns dels elements que hi surten representats.

A la imatge de l'artista es poden apreciar les principals tècniques de gravat usades en el període tractat: xilografies, aigüaforts, aigüatintes, gravats al buri o litografies, entre d'altres. La major part d'aquestes obres són en blanc i negre, tot i que també n'hi ha d'acolorides. Per tot plegat, aquesta és una mostra única sobre el valor estètic i històric dels gravats.